

altsaa ogsaa støtte det i Forsvarskommissionen. Og der er da ogsaa saa mange Vidner paa denne Udtalelse, og den havde en saa afgørende politisk Betydning, i alt Fald for mindst et Medlem af det daværende Reformparti, at den ikke lader sig modsige. Men saa er og bliver det for evig Tid, hvis ikke noget Medlem af Forsvarskommissionen kan røbe det, en Gaade, hvordan det kan gaa til, at de Medlemmer af Reformpartiet, som paa det berømte Partimøde tilsagde den nuværende Forsvarsminister, at de i Forsvarskommissionen vilde støtte hans Forslag om forhøjede Militærlønninger, ikke have indfriet dette Løfte, men derimod have været med til at underskrive eller godkende — for om de ikke have underskrevet det, saa have de dog godkendt det — en Udtalelse fra Forsvarskommissionens Side, som for Forsvarskommissionens Vedkommende er en Afvisning af det Forslag, som den højtærede Forsvarsminister havde tilstillet Kommissionen, selvfølgelig for at faa en Anbefaling fra Kommissionen, men da i alt Fald for at faa en Anbefaling fra de Medlemmer af Kommissionen, som den Dag, da de i Partimødet tilsagde ham deres Støtte, havde lovet ham at anbefale Forslaget.

Jeg har endnu nogle Bemærkninger, erindrer jeg, jeg skulde fremsætte overfor det ærede Medlem for Lovel. Jeg vilde nødig skylde ham noget Svar paa noget af det, han har fremsat overfor mig. Jeg ved, at det ærede Medlem har en prokuratormæssig Maade at sige, at hvad der ikke er modsagt, er erkendt. Det er endog blevet brugt her i Betænkningen, men derfor tillod jeg mig ogsaa i mit Tilsvær at modsige ham. Jeg troede nu ikke, at vi skulde procedere under de prokuratormæssige Regler her og være nødte til at benægte enhver Ting, som man ikke udtrykkelig erkender Rigtigheden af, da vi ikke i Betænkninger pleje at bruge den Slutningsfrase, som Sagførere pleje at anvende i deres Indlæg: i øvrigt benægter jeg alt, hvad Modparten har anført, og som ikke specielt er imødegaaet i det foranstaaende. Men da det synes at være et Krav fra det ærede Medlems Side, at alt, hvad han fremsætter, skal udtrykkeligt imødegaaes, hvis man ikke erkender Rigtigheden af det, vil jeg naturligvis nødtig skylde det ærede Medlem nogen Modbemærkning.

Det ærede Medlem sagde, at dette Forslags Gennemførelse ikke kunde virke forstyrrende under Forsvarskommissionens

fortsatte Arbejde. Det maa det dog nødvendigvis, eftersom dette Forslags Gennemførelse er en Løsning paa dette Punkt af den Opgave, som er stillet Forsvarskommissionen. Denne skal nemlig bringe en Løsning af Spørgsmaalet om Ordningen af hele vort Militærvæsen, ogsaa af Lønningsforholdene. Og nu er det saa heldigt, at vi vide, hvorledes denne Løsning i de store Træk skal være, i hvert Fald, hvis den skal svare til det, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) i 1892 mente, at man nødvendigvis maatte kræve, naar Venstre kom til Magten. Den 17. November 1892 fremsatte nemlig den nuværende højtærede Forsvarsminister her i Tinget en Udtalelse, af hvilken jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere et kort Stykke. Jeg vil tillade mig at bemærke, at selvfølgelig er dette Citat lørevet, det er nemlig noget, som Flertallet bestandig med den urimeligste Haardnakethed bebrejder os, at de Citater, vi fremdrage, ere løsrevne. Et Citat er i sig selv noget, som er løsrevet. Man kan ikke her citere alt, hvad den nuværende højtærede Forsvarsminister i den Tid, da han var Ordfører for Venstre, har sagt. Men jeg skal tillade mig at citere en Udtalelse af ham. Han udtalte den 17. November 1892: „Jeg vil nok, at en Gang vil den Tid jo komme, da vi ogsaa skulle have vort Forsvar ordnet, og da vil Venstre komme til at sige rent ud af Posen, hvad dets Krav er, men det maa ske under en grundlovstro Regering.“ Nu have vi den grundlovstro Regering, og nu skal Venstre sige sin Mening, og saa bør Venstre sige sin Mening overensstemmende med, hvad det ærede Medlem for Ringkøbing da sagde: „Da vil Venstres Krav selvfølgelig være Nedsættelse, betydelig Nedsættelse af de militære Udgifter, saaledes som Venstre allerede først i Halvfjerdserne anbefalede det, da det fremkom med sit Program, hvori det hedder: „Ved en Revision af Forsvarslovene maa det iagttages, at de nuværende betydelige Byrder nedsættes.“ Den Tid vil komme, da vi skulle have vore militære Love, vort Militærvæsen revideret, og da Venstre maa fremkomme med sine Fordringer i den Henseende, og jeg vil da haabe, at Venstre ikke alene maa fremsætte disse, men holde fast ved dem, saa at vi maa naa frem til en virkelig Nedsættelse, og ikke bære os ad som i 1880, da man gik bort fra sit Program og gik til betydelig forøgede Udgifter tværtimod Programmet.“ Her have vi